

Jó vonaton ül-e Magyar Péter?

2026 június 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A FÖLD ÁRNYAS OLDALA – Nem úszhatja meg a kemény vitákat a héten az EU-csúcson debütáló kormányf?.

Néhány hét telt csak el a Magyar-kormány hivatalba lépése óta, és az azóta is folyamatos belpolitikai viharok közepette kevesebb figyelem jutott az új vezetés külpolitikai lépéseire. (Kivéve a külpolitikának csak részben

tekinthet? EU-ügyeket az uniós pénzekkel kapcsolatosan.) Ez érthet? is, diplomáciai alkalmak nem adódnak mindennap, ezzel együtt az új kormányf? fontos találkozókat is lebonyolított európai vezet?kkel.

Az idehaza felt?n?en agresszív Magyar Péter esetében szembet?n? az a jólneveltség, amellyel mondjuk a francia elnök vagy az európai bizottsági elnök, illetve az olasz és a lengyel kormányf? társaságában képes mutatkozni.

Ha egy-egy sajtótájékoztatón jelentkeztek is indulatkezelési problémái, ezeknek ugyancsak belpolitikai okai voltak. Mindenesetre új oldaláról ismerhettük meg a kezd? miniszterelnököt: tud ? disztingválni, ha akar – és érdeke f?z?dik hozzá. Márpedig els? külpolitikai lépéseib?l azt a következtetést vonhattuk le: a „renitens” Orbán Viktorral szemben a „jó fiú” és „megbízható szövetséges” Magyar Péter képét akarja a külföld felé mutatni. Mondhatnánk, ez diplomatikus dolog, meg különben is, legyünk valóban szavahihet? szövetségesek, de a helyzet az, hogy bizonyos érdekellentéteket nem lehet megúszni és a sz?nyeg alá söpörni.

Vegyük például Magyar Péter eddigi legnagyobb diplomáciai melléfogását! Már a Tisza Párt választási gy?zelme után, de még miniszterelnöki beiktatása el?tt csaknem egyszerre jelentette be, hogy meghívta Budapestre, az 1956-os forradalom és szabadságharc 70. évfordulójára Benjamin Netanjahu izraeli kormányf?t, illetve azt, hogy hazánk – az Orbán-kormány döntésével ellentétben – mégsem fordít hátat a Nemzetközi Büntet?bíróságnak. Azaz Netanjahut az ideérkeztekor annak és rendje módja szerint ?rizetbe vennék.

Szép meghívás az ilyen! Vannak persze pró és kontra érvek az izraeli kormánnyal ápolt politikai barátsággal, illetve a hágai büntet?bírósággal kapcsolatban is. (Amelyik Karim Khan f?ügyész minapi felfüggesztésével éppen története legnehezebb napjait éli.) Csak egy dolgot nem lehet: egyszerre gy?jteni be a Facebook-szívecskéket az izraeli jobboldaltól és az Európai Unióból is, amelynek minden tagállama részese e bíróságnak, és mint tudjuk, az a brüsszeli jelszó: aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére! Lenne amúgy pofonegyszer? megoldás: Magyarnak Jichák Hercog államelnököt kellett volna meghívnia október 23-ra. ?t senki nem körözi, politikailag közelebb is állhat Magyarhoz, és jobban ráérhet Netanjahunál. Azokban a napokban épp választások lesznek Izraelben.

Ha valóban sikerül rangos külföldi vendégeket megnyerni, hogy jöjjenek el az évfordulóra – Magyar a párizsi útján meghívta a francia elnököt is –, ez házigazdaként is jó bemutatkozási lehet?séget jelenthet számára. Addig azonban még számos kül- és Európa-politikai csatát kell megvívnia. Mindjárt e héten az Európai Tanács ülésén debütálhat Brüsszelben. A diplomácia azt diktálja, új fiú ne rontson ajtóstul a házba, csak éppen az elkerülhetetlen viták – így az EU 2028–34-es keretköltségvetésér?l, amellyel kapcsolatban már nem lehet majd orbánozni – nem várnak addig, amíg a tanács junior tagja komfortosabban nem érzi magát a tapasztaltabbak körében. Az osztrák kancellárral találkozva – miközben a nyugat-magyarországi azbesztszennyezés megkerülhetetlen feszültségpont a két ország között – Magyar azt mondta: „nem lesz mindenben egyetértés, de ez nem is baj”, illetve „Magyarország konstruktív tagja lesz az Európai Tanácsnak és a miniszterek tanácsának. Ez nem azt jelenti, hogy […] nem fog mindig nagyon következetesen kiállni a magyar emberek és a magyar vállalatok érdekei mellett, de azt jelenti, hogy ha valaki egy klub tagja, akkor a klub szabályait betartja és annak közös érdekeit is szem el?tt tartja a magyar érdekek mellett.”

Ez nagyon érdekes megfogalmazás: Magyar Péter pedzegeti, mi lenne a dolga (tudniillik a magyarok képviselete, eleget hallhatta ezt Orbán Viktorról), csakhogy nem veszi észre, hogy ugyanazok körében akarja magát jól érezni, akiknek éppen ez nem áll az érdekükben. Azokkal utazik egy kupéban, akiknek a társasága – mint Ursula von der Leyené, Manfred Weberé, de sorolhatnánk az egész néppárti, s?t f?sodorbeli nómenklatúrát – a befogadottság jó érzését adhatja Brüsszelben, különösen egy kezd? politikusnak.

Azontúl, hogy a beígért 16,4 milliárd euróval kézben tartják Magyart, éppen ?k azok, akik rossz irányba viszik Európát és vele bennünket. Ez a migrációtól kezdve Ukrajna elvakult háborús támogatásán át az elhibázott energiapolitikáig számos kérdésben megmutatkozott.

Az Európai Néppártban, a legbefolyásosabb pártcsaládban Magyar Péternek kényelmes lehetett beülnie a Fidesz akkorra már kih?lt helyére, de Friedrich Merz kancellár vagy a liberális Emmanuel Macron elnök társaságában is a képzeletbeli vonat olyan, mint a székely viccben: „– Messze van még Kolozsvár? – Most már bizony messze…” Otthon Merz és Macron is rendkívül népszer?tlen, a németek és a franciák tisztában vannak az európai f?sodor verg?désével. (Macron szerencsére jöv?re távozik Franciaország élér?l. A franciák két forgatókönyvre is készülve mérnek a jöv? évi elnökválasztás el?tt: arra az esetre, ha Marine Le Pen mégis indulhat a patrióta Nemzeti Tömörülés képviseletében, illetve arra, ha Jordan Bardella száll versenybe. Jelenleg Bardella egyértelm?en, míg Le Pen kevésbé, de vezet az összes lehetséges második fordulós ellenfelük el?tt. ?k Orbán Viktor politikai szövetségesei; a patrióták a héten szintén egyeztetnek Brüsszelben.)

Hangzatos a visegrádi négyek tervezett újjáélesztése is. Ez az együttm?ködési forma sajnos megszenvedte, hogy Ukrajna kérdése teljesen rátelepedett az európai politikára, a nézeteltérések pedig a magyar–lengyel viszonyt is megterhelték.

Magyar Péter elvbarátjára és támogatójára lelt Donald Tuskban, Varsóba az új magyar irányvonalnak megfelel?bb nagykövetet küld, viszont egyrészt a lengyelek jöv?re új parlamentet választanak, másrészt Csehországban a patrióta Andrej Babis, Pozsonyban pedig a szuverenista Robert Fico már nem annyira t?nik Magyar emberének. Juraj Blanár meg még kevésbé. A szlovák külügyminiszter élesen visszautasította Magyar Péter Trianonnal kapcsolatos szellemeskedését. Persze a szlovákok nem mennek a szomszédba némi kisebbrend?ségi érzésért, illetve – mint a Benes-dekrétumok közelmúltbéli felemlegetése ismét mutatta – magyarellenességért sem. De az ilyesmikkel azért érdemes id?ben tisztában lennie Magyarnak, különösen, hogy a Tisza Párt természetes pozsonyi szövetségese Fico ellenzéke.

Egyel?re csak három nagy kérd?jelet tehetünk amellé, hogyan alakulhatnak az új kormány kapcsolatai a legfontosabb világpolitikai tényez?kkel: az Egyesült Államokkal, Kínával és Oroszországgal. Washington fontos szövetségesünk, a Magyar-kormány kinevezései – Orbán Anita miniszterrel, Breuer Klára és az er?s NATO-s Mészáros Krisztián államtitkárral – pedig arra utalnak, az atlantista vonalat akarja er?síteni.

Kérdés, mennyit ér ez a Trump-kormány asztalán az orbáni „aranykor” után, b? két évvel az amerikai elnökválasztás el?tt, miközben az USA figyelme egyértelm?en Európán kívülre irányul. (Kis adalék: másfél éve, David Pressman örvendetes távozása óta nincs kinevezett amerikai nagykövet Budapesten, s?t az új jelölt, Benjamin Landa szenátusi meghallgatása tapodtat sem halad.)

Moszkvával és Pekinggel a Magyar-kormány két év ellenzéki putyinozás és kínai akkugyárazás után várhatóan fokozottan óvatos lesz (ez fordítva is igaz), de egy biztos: országunknak nem érdeke, hogy eddig is jól m?köd? gazdasági kapcsolatokat áldozzunk fel a Navalnij-emlékhelyez?k, az Ukrajnába szerelmesek vagy a debreceni akkugyár apropóján ismertté lett, Brüsszelb?l is pénzelt, majd a vezet?je révén tiszásként coming-outolt Mikepércsi Anyák örömének oltárán.

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu



Ajánló